

KS. DR WIKTOR WYSOCZAŃSKI – BISKUPEM

Niedziela, dzień 5 czerwca 1983 roku, zapisze się w historii Kościoła Polskokatolickiego jako dzień ważny. W tę bowiem niedzielę ks. dr Wiktor Wysoczański otrzymał w Warszawie w katedrze polskokatolickiej pw. Św. Ducha sakrę biskupią. Już na długo przed godziną jedenastą wierni i zaproszeni goście poczuli wypełniać świątynię. Krótco przed godz. 11 proboszcz katedralny, ks. dziekan mgr Tomasz Wójtowicz przyjął od wiernych spowiedź św. Punktualnie o godz. 11 wyruszyła z zakrystii procesja, udając się od zewnątrz kościoła do jego bramy głównej, a następnie po dokonanej tu aspersioni udała się przed ołtarz główny. W procesji udział wzięli: goście, zwierzchnicy Kościołów z metropolią prawosławnym Warszawy i całej Polski ks. metropolitą, Bazylim na czele oraz z ks. prof. dr. W. Gastparym długoletnim zasłużonym rektorem Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej i jej aktualnym rektorem, ks. prof. dr. J.B. Niemczykiem; przedstawiciele duchowieństwa oraz ubrani w szaty pontyfikalne biskupi, a mianowicie ks. arcyb. Marinus KOK oficjalny przedstawiciel i delegat obecnego Arcybiskupa Utrechtu, przewodniczącego Międzynarodowej Konferencji Biskupów Starokatolickich z siedzibą w Utrechcie (Holandia), ks. arcyb. A. Glazemakera oraz główny konsekратор, poprzedzany przez obecnego zwierzchnika Kościoła

Na głowę klęczącego ks. dr. Wiktora Wysoczańskiego
wklada ręce główny konsekратор.
ks. arcybiskup Marinus Kok z Holandii
i mówi po łacinie: Accipe Spiritum Sanctum, czyli po polsku:

dalszy ciąg na s. 4

PRZYJMIJ DUCHA ŚWIĘTEGO

DZIEWIĄTA NIEDZIELA PO ZESŁANIU DUCHA ŚWIĘTEGO

Czytanie z I Listu św. Pawła Apostoła do Koryntian (10,6—13)

Bracia: Nie pożądamy złego jako oni požądali. I abyście się nie stali bałwochwalcami jak niektórzy z nich, jako napisane jest: Zasiadł lud, by jeść i pić, i powstawszy zaczęli się bawić. Ani też dopuszczajmy się rozpusty, jak niektórzy z nich rozpusty się dopuścili i legło ich dnia jednego dwadzieścia trzy tysiące. I abyśmy nie kusili Chrystusa, jak niektórzy z nich kusili i poginęli od węzów. Ani nie szemrajcie, jak niektórzy z nich szemrali i zginęli z ręki niszczyciela. A to wszystko działo się im jako figura rzeczy przyszłych i napisane jest ku przestrodze dla nas, którzy żyjemy w tych czasach ostatecznych. Przeto kto mniema, że stoi, niech baczy, aby nie upadł. Pokusa nie jęła się was inna, jeno ludzka, a wierny jest Bóg, który nie dopuści kusić was ponad wasze siły, ale razem z pokusą da też i wyjście, abyście ją przetrzymać mogli.

Ewangelia według św. Łukasza (19,41—47)

Onego czasu: Gdy się Jezus przybliżył do Jeruzalem i ujrzał miasto, zapłakał nad nim, mówiąc: Gdybyś i ty poznało i właśnie w ten dzień twój to, co jest ku pokojowi twemu, a teraz zakryte jest przed oczyma twymi. Albowiem przyjdą na ciebie dni i otoczą cię nieprzyjaciele twoi wałem, i oblegną cię i ścisną cię zewsząd, i na ziemię powalą ciebie i dzieci twe, które w tobie są, i nie zostawią w tobie kamienia na kamieniu, dlatego, żeś nie poznało czasu nawiedzenia twego. I wszedłszy do świątyni, począł wyrzucać sprzedających w niej i kupujących, mówiąc im: Napisane jest, że dom mój jest domem modlitwy, a wyście go uczynili jaskinią zbójców. I nauczał codziennie w świątyni.

Z uczuciem serdecznej wdzięczności witam Jego Eminencję Arcybiskupa Marinusa KOKA, a w Jego Dostojnej Osobie Arcybiskupa Utrechtu i cały Episkopat Międzynarodowej Konferencji Biskupów Starokatolickich Unii Utrechckiej. Wielka to radość dla Kościoła Polskokatolickiego, kiedy do Braci i Sióstr w Polsce przybywa z NEDERLANDÓW Kanoniczny Następca świętego arcybiskupa WILLIBRORDA, od którego od roku 695 wywodzi się nasza nieprzerwana sukcesja apostołowa, którą wysoko cenimy, strzeżemy jej jak źrenicy oka i jako prawowierni następcy apostołów przekazujemy dalej tym, których Kolegium Biskupów uznając za godnych wprowadza do swego grona, aby Kościół Jezusa Chrystusa wyróżniony łaskami niebiańskimi, mimo różnorodności swych członków, zjednoczony wspólnym celem rozpowszechniał się, wzrastał i rozszerzał się.

W porozumieniu z Czcigodnymi Braćmi naszymi w Urzędzie Pastorskim — i z Międzynarodową Konferencją Biskupów Starokatolickich Unii Utrechckiej — wykonując postanowienie VI Synodu Ogólnopolskiego i uchwałę Rady Synodalnej z dnia 14 grudnia 1982 r. — w dniu dzisiejszym przy pomocy Bożej, w głębokim przekonaniu, iż czynimy dobrze dla większej chwały Bożej i pożytku wiernych, polegając na naszym sumieniu, jako też mając na względzie dobro Świętego, Apostolskiego i Katolickiego Kościoła — pragniemy udzielić sakry biskupiej ks. elektowi dr. Wiktorowi WYSOCZAŃSKIEMU.

Jako biskup Unii Utrechckiej i zwierzchnik Kościoła Polskokatolickiego w Polsce wspólnie z Dostoj-

ŁASKA WAM I POKÓJ OD BOGA, OJCA NASZEGO I PANA JEZUSA CHRYSZTUSA

ostojnemu Arcybiskupowi Marinusowi KOKOWI — 72 — kanonicznemu następcy świętego WILLIBRORDA Apostoła Fryzji i Pierwszego Arcybiskupa Utrechtu, Umiłowanym Braciom Biskupom Unii Utrechckiej, Czcigodnym Pasterzom, Zwierzchnikom Bratnich Kościołów, Ich Magnificencjom. Przewielebnym Braciom Kapłanom, Siostrom i Braciom, Czcigodnemu Elektowi Wiktorowi WYSOCZAŃSKIEMU i wszystkim zgromadzonym w katedrze polskokatolickiej w Warszawie — pokój i pozdrowienie w Panu naszym, Jezusie Chrystusie.

nym Księdzem Biskupem Maksymilianem RODE i Czcigodnym Księdzem Biskupem Jerzym SZOTMILLEREM — o braterską posługę Waszą Eminencję, Dostojny Księżo Arcybiskupie, prosimy, abyś na naszą prośbę przyjął na siebie w dniu dzisiejszym w tutejszej katedrze obowiązek głównego konsekrata i przewodniczył Świętej Eucharystii, aby Wasza Eminencja słowem Arcypasterskim pokrzepił Słowem Bożym Kościół w Polsce i wspólnie z nami udzielił błogosławieństwa zgromadzonym w tej świątyni wiernym.

W dniu doniosłym i uroczystym dla Kościoła Polskokatolickiego witam także wszystkich Dostojnych

dokończenie na s. 5

RADA SYNODALNA
KOŚCIOŁA POLSKOKATOLICKIEGO W PRL

ul. Wilcza 31
00-544 WARSZAWA

Telefony: centrala 21-18-42
Sekretariat biskupa 28-97-84

Warszawa, dnia 21. 05. 1983 r.

O R Z E C Z E N I E

My, niżej podpisani, pełnoprawni członkowie Międzynarodowej Konferencji Biskupów Starokatolickich Unii Utrechckiej – działając w imieniu Rady Synodalnej Kościoła Polskokatolickiego w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej – niniejszym wyrażamy zgodę na udzielenie w dniu 5 czerwca 1983 r. w katedrze pw. Świętego Ducha w Warszawie

S A K R Y B I S K U P I E J

Ks. biskupowi elektowi
WIKTOROWI WYSOCZAŃSKIEMU.

Zgodnie z uchwałą Rady Synodalnej z dnia 14 grudnia 1982 r. ks. biskup Wiktor Wysoczański po przyjęciu sakry biskupiej obejmie stanowisko biskupa sufragana przy urzędzie zwierzchnika Kościoła Polskokatolickiego.

W porozumieniu z Przewodniczącym Międzynarodowej Konferencji Biskupów Starokatolickich Unii Utrechckiej – Arcybiskupem Antonim GLAZEMAKEREM oraz po przeprowadzonej rozmowie z Nim i Arcybiskupem Marinusem KOKIEM w dniu 20 maja 1983 r. – postanowiliśmy prosić, aby głównym konsekratorem był:

Arcybiskup MARINUS K O K

przedstawiciel ARCYBISKUPA UTRECHTU – przy udziale: Biskupa Tadeusza R. MAJEWSKIEGO, Biskupa Maksymilian RODEGO i Biskupa Jerzego SZOTMILLERA.

w Warszawie,
w wigilię Zesłania Ducha Świętego
21 maja 1983 R.P.

† Biskup Tadeusz R. MAJEWSKI
† Biskup Maksymilian RODE
† Biskup Jerzy SZOTMILLER

S T A T E M E N T

We, the undersigned, full members of the International Conference of Old Catholic Bishops of the Union of Utrecht, acting on behalf of the Synodal Council of the Polish Catholic Church in the Polish People's Republic – hereby express our consent to the

C O N S E C R A T I O N

of Bishop Elect Wiktor WYSOCZAŃSKI

on 5 June 1983, in the Holy Spirit Cathedral in Warsaw.

According to the resolution of the Synodal Council, dated 14 December 1982, Rt. Rev. Wiktor Wysoczański will assume the position of Suffragan Bishop at the Office of the Superior of the Polish Catholic Church.

In consultation with the Chairman of the International Conference of Old Catholic Bishops of the Union of Utrecht, Archbishop Anton GLAZEMAKER, and following talks with him and with Archbishop Marinus KOK on 20 May 1983, we resolved to invite as main consecrator

Archbishop MARINUS KOK,
representative of the ARCHBISHOP OF UTRECHT,
with the participation of Bishop Tadeusz R. MAJEWSKI, Bishop Maksymilian RODE and Bishop Jerzy SZOTMILLER.

Warsaw
on the Eve of Pentecost
21 May 1983, A.D.

† Bishop Tadeusz R. MAJEWSKI
† Bishop Maksymilian RODE
† Bishop Jerzy SZOTMILLER

KS. DR WIKTOR WYSOCZAŃSKI — BISKUPEM

dalszy ciąg ze s. 1

Polskokatolickiego ks. biskupa Tadeusza R. Majewskiego, zwierzchnika tegoż Kościoła w latach 1959—1965 ks. bp. prof. dr. Maksymiliana Rodego, oni obaj byli współkonsekratorami, dalej sufragana warszawskiego z Częstochowy ks. bp. mgr. Jerzego Szotmiller, przed którymi szedł ks. bp elekt dr Wiktor Wysoczański. Biskupom asystowali: ks. infułat E. Jakubas, ks. kanclerz mgr R. Dąbrowski, ks. dziekan J. Sobała i in. Dostojnym gościem honorowym wśród wielu gości, którzy zajęli miejsca w pierwszych ławach, był delegat kierownika Urzędu Spraw Wyznań ministra prof. A. Łopatki, p. dyrektor mgr Tadeusz Dusik.

Główny konsekrator, ks. arcybiskup M. KOK z Holandii wraz z Biskupami wyżej

wymienionymi rozpoczął celebry Mszę św. w języku holenderskim, ważniejsze momenty jednak biskupi polscy odmawiali głośno również w j. polskim, zwłaszcza słowa Przejścia i najważniejsze modlitwy i teksty konsekracyjne. Obrzęd nadania Ks. Elektowi sakry biskupiej rozpoczął się po odczytaniu perykopy ewangelicznej Mszy św. O Duchu Świętym i kazaniu wygłoszonym przez ks. arcyb. M. Koka w j. angielskim, które na j. polski tłumaczył ks. dr Zb. Kaszubski z Chicago z Polskiego Narodowego Katolickiego Kościoła w USA. Wprowadzeniem w uroczystość konsekracyjną była uprzednio wygłoszona homilia przez Pierwszego Biskupa Kolegium Biskupów Kościoła Polskokatolickiego Tadeusza Majewskiego, zatytułowana: Łaska Wam i pokój od Boga, Ojca naszego i Pana Jezusa Chrystusa (zob. s. 2). Po odczytaniu Orzeczenia (zob. s. 3), Ks. Biskup elekt złożył zgodnie z rytuałem świadectwo, w którym m.in. stwierdził, że będzie „strzegł w życiu swoim nauki Jezusa Chrystusa, zawartej w Piśmie Świętym, a określonej jako zasady wiary i normy postępowania przez siedem uznanych przez cały Kościół So-

borów ekumenicznych, respektował uchwały Międzynarodowej Konfederacji Biskupów Starokatolickich Unii Utrechckiej oraz uchwały synodów i Kościoła Polskokatolickiego”. Dalej stwierdził też, iż uważa „godność biskupią za służbę przekazaną mu przez Boga i Jezusa Chrystusa dla dobra i zbawienia polskiego ludu”.

Następnie bp Rode jako współkonsekrator, też zgodnie z rytuałem, zadawał Ks. Elektowi pytania, dotyczące podstawowych zasad chrześcijaństwa, formułując je: „Biskupie Elekcie, Wiktorze, czy wierzysz?” — tu kolejno były wymienione istotne prawdy naszej religii chrześcijańskiej, a Bp Elekt odpowiadał — „Wierzę”. Ostatnie zaś pytanie brzmiało: „Czy wierzysz, Biskupie Elekcie, Wiktorze, że ty masz być jednym z tych, na nowo powołanych robotników do Winnicy Pańskiej i czy jesteś gotów w duchu odrodzonym i zbawczym pracować między polskim ludem, cierpieć dla Boga i Jego świętej sprawy, zność cierpliwie smutek, biedę, udrczenie ducha i ciała, a gdyby było potrzeba oszczerstwa, a nawet przelać krew dla Jezusa i Jego Kościoła Polskokatolickiego?” Biskup Elekt odpowiedział: „Jestem gotów!”

Bezpośrednim jednak wstępem do samej biskupiej konsekracji było wspólne przez całą zebraną w kościele katedralnym społeczność odmówienie litanii do Wszystkich Świętych, którą odczytał ks. bp Szotmiller, a w czasie której ks. bp elekt Wysoczański leżał krzyżem (zob. fot. s. 8). Po skończonej litanii bp elekt powstał i przybliżył się do swoich konsekratorów, klękając przed głównym konsekratorem, który położył na jego głowę i barki rozłożony mszał, który podtrzymywali asystenci. I teraz nastąpił najważniejszy moment: udzielenie Ks. Elektowi Ducha Świętego. Wpiew przez głównego konsekratora, ks. Arcybiskupa Koka, potem przez współkonsekratorów: bp. Rodego i bp. Majewskiego, a następnie również

dalszy ciąg na s. 8—9

Uroczystość
uświetnił
występ
chóru
dziewczęcego
„Lutnia”

ŁASKA WAM I POKÓJ OD BOGA, OJCA NASZEGO I PANA JEZUSA CHRYSZTUSA

dokończenie ze s. 2

Zwierzchników Kościołów. Ich Magnificencie i Rodzinę Księdza Elekta.

Jesteśmy zaszczytzeni obecnością przedstawicieli Władz Państwowych, reprezentowanych przez Urząd do Spraw Wyznań w osobie dyrektora Tadeusza DUSIKA. Przy tej okazji Władzom Państwowym, które zgodnie z Dekretem z dnia 31.12.1956 r. o obsadzaniu i organizowaniu duchownych stanowisk kościelnych (Dz.U. nr 1, poz. 6 z 1957 r.) wyraziły zgodę na: „powołanie ks. dra Wiktora Wysoczańskiego na urząd biskupa pomocniczego w Kościele Polskokatolickim w PRL” — serdecznie dziękujemy.

Drogi Nasz Bracie Elekcie!

Poprzez dzisiejszy akt konsekracji biskupiej przyjmujesz na siebie wielki ciężar trudu, jakim jest rządzenie duszami i zadośćuczynienie potrzebom wiernych Kościoła Świętego; jako biskup pomocniczy stajesz się najmniejszym ze wszystkich i musisz pamiętać, że masz w przyszłości zdać rachunek z powierzonego sobie przez Boga talentu. Albowiem, jeśli Zbawiciel nasz mówi: „Nie przyszedłem aby mi służyło, ale by służyć i duszę swą położyć za owce swoje” — jakżeż daleko bardziej my, słudzy Najwyższego Ojca powinniśmy dokładać starań, abyśmy owoce Chrystusowe nam powierzone, przy pomocy łaski Bożej zdrowe i bez zmiany przywieźli do zbawienia.

Powagą Urzędu Apostolskiego, jako starsi Bracia tworzący Kolegium Biskupów Polskokatolickich, przestrzegamy i upominamy Ciebie, abyś zachował wiarę Twoją nieskalaną, albowiem wiara fundamentem jest wszelkich cnót. Jakkolwiek wiemy, że jesteś wyćwiczony w Piśmie Świętym i prawie kanonicznym Kościoła Świętego, wszakże w krótkości Ci je przypomnę.

Gdy będziesz w przyszłości w porozumieniu i za zgodą Kolegium Biskupów udzielał święceń kapłańskich, bacz, abyś na nikogo rychło rąk nie wkładał, abyś się nie stał uczestnikiem cudzych grzechów. Niewstrzeźliwym albo nałogowym święceń nie udzielał, ani też neoficie, aby, jak mówi Apostoł, nadęty pychą nie wpadł w zasadzkę szatańską. Ale tych w Kościele Świętym staraj się święcić, którzy będąc dojrzałego wieku, będą według Boga i ludzi wierny żywot wiedli i zawsze takowy starają się prowadzić. A tego Ci się strzec należy jako trucizny zaraźliwej, aby chciwość nie opanowała Twojego serca, abyś nie wpadł w symonię, którą tak bardzo potępia Zbawiciel nasz.

Pomnij, że następstwo apostolskie darmo weźmiesz, darmo więc dawaj, albowiem według orzeczenia proroka, kto porzuca chciwość i otrząsa swe ręce od wszelkiego zysku, ten będzie mieszkał na wysokości i jemu dany będzie chleb, a wody jego wierne będą i Króla w ozdobie oglądają oczy jego.

Samego siebie pokornym i czystym zachowaj. Nie ufaj przeszłej cności swojej, albowiem nie jesteś ani od Samsona mocniejszy, ani od Dawida świętszy, ani możesz być od Salomona mądrzejszy. Unikaj okazji do złego, bo potrzeba, aby Katolicki Biskup był nieskażonej sławy i bez nagany, by posiadał dobre świadectwo od wszystkich, aby nikt nie gorszył się z niego.

Pilnie głoś Słowo Boże wiernym Kościoła Świętego, łagodnie, wyraźnie, o ile rosą niebiańską będziesz

przejęty — przepowiadania Ewangelii nie zaniedbaj. Często czytaj Pismo Święte, a nawet niech Księgi te będą zawsze w rękach i sercu Twoim. Nie zaniedbuj modlitwy i w niej jak w zwierciadle niech się przegląda dusza Twoja, aby to co w niej nie jest jeszcze skażone takim pozostało, co zepsute, by się naprawiło, a co piękne, żeby jeszcze piękniejszym się stało.

Nie zaniedbuj nadal nauki, abyś mądrze nauczał innych, abyś mógł kazać według zdrowej nauki i tych, którzy się jej sprzeciwiają łatwo mógł pokonać. Bądź zawsze gotowy zadośćuczynić potrzebom innych. Dziękuj za dary Boże i spożywaj je, lecz pamiętaj o głodnych. Niech uczynki Twoje nie zastydzą także słów Twoich, aby gdy w Kościele będziesz kazać, nie zarzucił Ci kto milcząc: Dlaczego sam nie czyni tego, co innym tak chętnie czynić zaleca? Z szacunkiem i z wyrozumieniem odnoś się do Twoich Starszych Braci Biskupów. Pamiętaj, że każdy biskup to filar, na którym wznosi się gmach Świątyni Pańskiej. Wzmacniaj słowem i uczynkiem tych, którzy z woli Kościoła Świętego strzegą depozytu wiary świętej i są stróżami jedności Kościoła Świętego.

Życie Twoje, jako jednego z następców Apostołów i Katolickiego Biskupa niech będzie bez nagany, niech będzie regułą życia dla Kapłanów — niech, patrząc na życie Twoje poznają co mają sami kochać niech widzą co mają naśladować, ażeby przykładem Twoim wszyscy byli pobudzeni do gorliwego życia według wiary. Niech godną pochwałą będzie troska Twoja o podwładnych, nauczaj ich z łagodnością, poprawiaj z roztropnością, a gniew Twój niech będzie łagodzony łaskawością. Łaskawość Twoja niech będzie zapalona żarliwością, bo jedno drugie uzupełnia, aby ani nadmierna kara zbyt ich nie zasmucała, ani też pobłażliwość nie niweczyła karności kościelnej. W karceniu zachowaj zasadę, abyś bliźnich kochał, a występki i wady karmił.

Bądź gościnnie, zachowaj miłosierdzie nad biednymi, bądź pasterzem sierot, a uciśnionym i potrzebującym przychodź z pomocą. Tym zaś, którzy uciskają bliźnich sprzeciwiaj się ze stanowczością. Niech Ciebie żadne pochlebstwa ludzkie ani powodzenie nie wynosi, a przeciwności i trudności dnia codziennego niech Ciebie nie zniechęcają.

Niech Bóg w Trójcy Świętej Jedyny, Bracie Elekcie, a już niebawem biskupie, strzeże Cię i ochrania, wspomaga w dobrym i osłania przed złem, abyś godnie odpowiadawszy wybraństwu swemu, zasłużył sobie usłyszeć z ust Najwyższego Pasterza i Biskupa Duz Ludzkich te słowa: „Dobrze, słuگو wierny, ponieważ nad małym byłeś mi wiernym, nad wieloma cię postanowię, wnijdź do wesela Pana Twego”.

Prosząc i wzywając całą społeczność zgromadzoną w tej świątyni o modlitwy przyczynne i asystencję Ducha Świętego w imię Boże rozpoczynamy święte czynności związane z udzieleniem sakry biskupiej. Amen.

Warszawa, dnia 5 czerwca 1983 R.P.

† **Biskup Tadeusz R. MAJEWSKI**
Zwierzchnik Kościoła Polskokatolickiego
i Ordynariusz Diecezji Warszawskiej

OŚWIADCZENIE

Ja, ks. Wiktor WYSOCZAŃSKI, wybrany zgodnie z odnośną uchwałą (jednorazowym upoważnieniem) VI Ogólnopolskiego Synodu Kościoła Polskokatolickiego (15 maja 1975 r.), przez Radę Synodalną, dnia 14 grudnia 1982 r., biskupem, oświadczam wobec Boga, przenikającego wszechświat i Was, Czcigodni Księża Biskupi tworzący Kolegium Biskupów i Ciebie, Księżu Arcybiskupie, z którego rąk mam przyjąć namaszczenie i pełnię władzy kapłańskiej, wobec zgromadzonych Kapłanów i Wiernych, że będę strzegł w życiu moim nauki Jezusa Chrystusa, zawartej w Piśmie Świętym, a określonej jako zasady wiary i normy postępowania przez siedem uznanych przez cały Kościół Soborów ekumenicznych, respektował uchwały Międzynarodowej Konferencji Biskupów Starokatolickich Unii Utrechckiej oraz uchwały synodów Kościoła Polskokatolickiego.

Przyrzekam też uroczyście, że odtąd będę działał w porozumieniu, łączności i jedności z Pierwszym Biskupem – przewodniczącym (lub jego prawnie wybranym następcą) Kolegium Biskupów Kościoła Polskokatolickiego w sprawach wiary, moralności i dyscypliny kościelnej, a nadto w takich sprawach, jak zwoływanie synodów diecezjalnych, wychowywanie kleru, stosunek do innych Kościołów i do władz świeckich.

Godność biskupią uważam za służ-

bę przekazaną mi przez Boga i Jezusa Chrystusa dla dobra i zbawienia Narodu Polskiego. Głoszenie Ewangelii, udzielanie sakramentów świętych, pasterzowanie według przepisów Kodeksu Prawa Kościoła Polskokatolickiego w duchu miłości, braterstwa i sprawiedliwości, będzie dla mnie najważniejszym zadaniem, najświętszym obowiązkiem.

W tym wielkim i ważnym momencie mego życia proszę w pokorze Ducha Was Czcigodni Księża Biskupi, Was Kapłani, Was Bracia i Siostry o modlitwę.

Warszawa, 5 czerwca 1983 r.

† Biskup WIKTOR WYSOCZAŃSKI

Telegramy i listy

z gratulacjami i życzeniami

W związku z konsekracją nowego Biskupa w Kościele Polskokatolickim napłynęły liczne telegramy z gratulacjami i życzeniami na adres zwierzchnika Kościoła bpa Tadeusz R. Majewskiego i nowo konsekrowanego Biskupa. Niżej publikujemy niektóre z nich.

TELEGRAMY

Biskup Wiktor Wysoczański
ul. Wilcza 31, 00-544 Warszawa

„Przyjdź, Duchu Święty...” Kościół Utrechcki modli się za Ciebie, za Kościół Polskokatolicki i za Naród Polski. Przyjacielskie, braterskie ad multos annos.

† Antonius Jan
Arcybiskup Utrechtu

Z powodu odbywającego się w dniach 5 i 6 czerwca br. Krajowego Synodu naszego Kościoła, nie mogę wziąć udziału w konsekracji Księdza Biskupa Elekta. Jednakże jestem osobicie, jesteśmy (zebrani na Synodzie) w modlitewnej wspólnocie z Księdzem Biskupem Elektem i Kościołem Polskokatolickim. Niech Cię Bog błogosławi.

† biskup Leon Gauthier

W dniu 5 czerwca 1983 r. nie mogę przybyć. Niech Bóg błogosławi nowego Biskupa i zgromadzonych (na konsekracji) wiernych.

† biskup Józef Brinkhue

Najprzewielebniejszy Księżu Biskupie. Z okazji nadania Sakry Biskupiej przesyłam w imieniu Polskiej Rady Ekumenicznej i własnym najlepsze życzenia obfitych błogosławieństw Bożych w służbie dla Pana i Jego Kościoła i serdecznie pozdrawiam słowami Psalmu 37,5.

† biskup Janusz Narzyński
Prezes Polskiej Rady Ekumenicznej

Ekscelencjo, Dostojny Księżu Biskupie. W imieniu władz naczelnych Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w PRL, składam Księdzu Biskupowi z okazji nadania sakry biskupiej serdeczne braterskie gratulacje i życzenia wielu łask Bożych potrzebnych w pełnieniu tak wysokiego urzędu. Jestem przekonany, że serdeczna i dobra współpraca ekumeniczna między naszymi Kościołami znajdzie w osobie Księdza Biskupa prawdziwego rzecznika i protektora (Filipian 4,13).

† biskup Janusz Narzyński

Z okazji nadania sakry biskupiej życzę Jego Ekscelencji cennych łask Bożych w pełnieniu służby chwały na niwie Pańskiej oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym. W imieniu Brytyjskiego i Zagranicznego Towarzystwa Biblijnego w Polsce

Barbara Narzyńska

LISTY

KS DR FRANCISZEK K. ROWIŃSKI
Pierwszy Biskup
Polskiego Narodowego Katolickiego Kościoła

MOST REV. FRANCIS C. ROWIŃSKI, D.D.
Prime Bishop
Polish National Catholic Church

1002 Pittston Avenue
Scranton, PA 18505
(717) 346-9131 344-0916

Dnia 5.25.1983r.
Naczelny Ksiądz Biskup Tadeusz R. Majewski
Kościoła Polsko-Katolickiego w PRL
ul. Wilcza 31
05-544 Warszawa

Najprzewielebniejszy Naczelny Księżu Biskupie:

Dziękuję za zaproszenie.
Nie będę mógł uczestniczyć w konsekracji
Księdza Biskupa Elekta Wiktora Wysoczańskiego.
Załączam życzenia błogosławieństwa Bożego dla nowo-konsekrowanego Biskupa,
wszystkich Biskupów, Kapłanów i Wiernych Kościoła Polsko-Katolickiego.

Oddany w Chrystusie.

Pierwszy Biskup Polskiego Narodowego Katolickiego Kościoła

dokończenie ze s. 4

przez bp. Sztomillera. Biskupi kładąc swoje ręce na głowie Elekta mówili: Ks. Arcybiskup po łacinie — **Accipe Spiritum Sanctum** (zob. fot. na okł.), a biskupi Polacy po polsku: **Przyjmij Ducha Świętego**. Następnie bp T. Majewski odśpiewał prefację. Po czym w czasie śpiewu hymnu do Ducha Św. *Przyjdź, Duchu Stworzycielu* główny konsekратор namaścił Krzyżem świętym wierzch głowy nowego biskupa, następnie namaścił jego ręce, poświęciwszy — wręczył mu krzyż biskupi, pastorał, pierścień i podał mu Ewangelię, mówiąc: „Przyjmij księgę Ewangelię, idź i głos ją żarliwie i nieustraszenie powierzonemu sobie ludowi, a Bóg cię wesprze Swą świętą łaską, Który żyje i króluje na wieki wieków”. Nowo konsekrowany biskup odpowiedział: „Amen”.

Wszyscy biskupi a z nimi już teraz wspólnie nowo konsekrowany biskup kontynuowali celebrę Mszy św. z tym, że ks. biskup Wysoczański złożył jeszcze uprzednio wyznanie wiary, czyli Wierze albo Credo, a następnie przed Ofiarowaniem wręczył głównemu konsekраторowi dary. Przed udzieleniem błogosławieństwa przed końcem Mszy św. Ks. Arcybiskup pobłogosławił jeszcze mitrę nowego biskupa, po czym Biskupi udzielili wspólnie

KS. DR WIKTOR WYSOCZAŃSKI — BISKUPEM

wszystkim zgromadzonym w Kościele swego błogosławieństwa. Na koniec przemówił ks. biskup Wiktor Wysoczański, dziękując serdecznie swoim konsekраторom, kapłanom, gościom i zgromadzonym wiernym za uczestnictwo w jego uroczystości i za modlitwy w jego intencji (zob. s. 15). Swoje bardzo serdeczne przemówienie zakończył udzieleniem zgromadzonym swojego pierwszego biskupiego błogosławieństwa.

Uroczystość konsekracyjna ks. biskupa Wiktora Wysoczańskiego była bardzo głoś-

nym religijnym przeżyciem nie tylko dla niego, co można było wyczytać zarówno z jego postawy w czasie całej uroczystości, jak i z tonu jego głosu w czasie przemówienia końcowego, ale i dla uczestników, którzy dali temu swój wyraz w przemówieniach i następnie rozmowach przed kościołem oraz wręczaniem mu pięknych kwiatów. Z uznaniem należy też zaznaczyć, że istotne momenty konsekracyjne nadała Polska Telewizja tego samego dnia o godz. 16, w programie ogólnopolskim.

Bp elekt Wiktor Wysoczański leży krzyżem w czasie odmawiania litanii do Wszystkich Świętych

Bp Tadeusz R. Majewski, trzymając ręce na głowie bp. elekta Wysoczańskiego, mówi: Przyjmij Ducha Świętego

Kościół katedralny wypełnili wierni i goście. W pierwszym rzędzie siedzą: ks. metropolita Bazyli i ks. prof. dr W. Gastpary; w drugim rzędzie: ks. rektor prof. dr J. B. Niemczyk, ks. wiceprezes Polskiej Rady Ekumenicznej, E. Czajko, ks. dyr. A. Kuczma z Kościoła Metodystycznego, ks. doc. dr Z. Lyko z Kościoła Adventystów Dnia Siódmego

Główny konsekратор, współkonsekратор i świadkowie podpisują dokument konsekracji

Jego Eminencja Metropolita Bazyli składa życzenia bp. W. Wysoczańskiemu, a obok stoi ks. infułat E. Jakubas

Czcigodny Księżu Biskupie,

W dzień przyjęcia sakry biskupiej, towarzysząc Waszej Ekscelelencji życzliwe i przyjazne uczucia duchowieństwa i wiernych wielu społeczności chrześcijańskich ożywionych duchem ekumenicznym. Wśród modlących się o błogosławieństwo dla posługi biskupiej Waszej Ekscelelencji, jesteśmy także i my, zwierzchność i wierni Kościoła Metodystycznego. Swoje serdeczne uczucia i życzenia obfitych łask, pragniemy wyrazić Słowem Bożym z księgi proroka Izajasza, rozdział 38 wiersz 20:

Pan mnie wybawił,
przeto pieśń moją śpiewać będziemy
po wszystkie dni żywota naszego
w domu Pańskim.

Złączeni w bratniej miłości
Ks. prof. dr Witold Benedyktowicz
Superintendent Naczelny Kościoła
Metodystycznego w PRL
w imieniu własnym i wspólnoty

Warszawa, dnia 5 czerwca 1983 r.

Z okazji wyniesienia do godności biskupa i nadania w dniu 5 czerwca 1983 r. sakry biskupiej, w imieniu Zakładów Przemysłowo-Usługowych „POLKAT” składamy najserdeczniejsze gratulacje oraz życzenia owocnej pracy pasterskiej i społecznej, jak również dalszych osiągnięć w pracy naukowej.

Składamy także najserdeczniejsze życzenia wszelkiej pomyślności w życiu osobistym.

W imieniu pracowników
ZPU „POLKAT”

Dyrekcja Naczelna:

Krzysztof Gawlicki
Leszek Sułkowski
Alina Olech

Warszawa, dnia 5 czerwca 1983 r.

Najdostojniejszy Księżu Biskupie

Proszę przyjmując najserdeczniejsze gratulacje i życzenia z okazji wyniesienia do godności biskupiej.

Życzę Księdzu Biskupowi wielu łask i pełni błogosławieństwa Bożego na pasterskie posługiwanie wśród ludu Bożego na polskiej ziemi, w imię Prawdy, Walki i Pracy dla Boga i Polski — jak głosi dewiza Kościoła Polskokatolickiego w PRL.

Z wyrazami szacunku

(—) Kazimierz Morawski
Członek Rady Państwa

Warszawa, dnia 5 czerwca 1983 r.

Chrześcijańska
Akademia Teologiczna
w Warszawie
Senat i Rektor

Przewielebny Księżu Biskupie, Drogi Bracie.

W imieniu Senatu Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie oraz swoim własnym składam Ci drogi Bracie Biskupie serdeczne gratulacje wraz z szczerymi życzeniami błogosławieństwa Bożego z okazji otrzymania przez Ciebie sakry biskupiej. Była to nie tylko szczególna i rzadka uroczystość kościelna, nie tylko wzruszające chwile w Twoim życiu. Dzisiejsza uroczystość cieszy także nas i jest powodem do dumy nauczycieli akademickich Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej. Część splendoru splywa także na naszą teologiczną uczelnię, w której jesteś — drogi Biskupie rzeczniczką sekcji i kierownikiem Katedry Teologii Starokatolickiej — jesteś członkiem Senatu. Jesteś wybitnym znawcą historii Kościoła Starokatolickiego — Polskiego Narodowego Kościoła Katolickiego — nie tylko w Polsce — jesteś znawcą i wykładawcą prawa wyznaniowego. Wiedzą swoją, zdobytą w wyniku wieloletnich poszukiwań i żmudnych prac historyka archiwisty — służysz teraz młodzieży studiującej w ChAT, a także — jak ostatnio — jako recenzent rzeczoznawca w zakresie historii i specyfiki Polskiego Narodowego Kościoła Katolickiego w Stanach Zjednoczonych, recenzując rozprawę ks. doktora Zbigniewa Kaszubskiego.

Mimo pewnej różnicy wieku od wielu lat jesteśmy przyjaciółmi. Pamiętam okres Twoich studiów w ChAT, kiedy jej siedziba mieściła się jeszcze w Chylicach. Cieszę się, że zachowałeś z tamtych lat miłe wspomnienia o moim ś.p. Ojcu, który wtedy w Chylicach a także później darzył Cię sympatią.

Ufam, że przyjaźń, jaka łączyła nas w ostatnich latach nie wygaśnie także teraz, kiedy jesteś już biskupem; pragnę by jeszcze bardziej się zacieśniła dla dobra naszej wspólnej sprawy — naszej ekumenicznej uczelni teologicznej.

Kończąc ten list gratulacyjny życzę Ci czcigodny i drogi Księżu Biskupie obfitości Bożych Łask i Posilenia. Niech Wszemchnocny wspiera Cię zawsze swoim Duchem we wszystkich Twoich poczynaniach i niech Cię strzeże na Twój Drodze.

(—) ks. prof. dr Jan Niemczyk
rektor

Warszawa, dnia 4 czerwca 1983 r.

Najprzewielebniejszy Księżu Biskupie!
Drogi Przyjacielu!

Z wielką radością przyjąłem wiadomość, że właśnie w dniu dzisiejszym masz otrzymać z rąk Biskupów starokatolickich sakrę biskupią. Przyjmij więc z całego serca, od nas Twoich Przyjaciół, Śląskiego Oddziału Polskiej Rady Ekumenicznej i jak również i ode mnie osobiście najlepsze życzenia Bożego błogosławieństwa w Twojej służbie pasterskiej. Twoja wiedza dogłębna, Twoja bezpośredniość, Twoja skromność i szczerze, przyjacielskie podejście do każdego człowieka są najlepszym zadaniem w tej trudnej i odpowiedzialnej służbie, w posługiwaniu biskupim.

Życzymy Ci, abyś był „wzorem dla trzody” nie tylko polskokatolickiej, ale całego świętego, powszechnego i apostołskiego Kościoła. Niech Pan Kościoła obdarzy Cię darami Ducha Świętego, mądrością, roztropnością, miłością i wiarą. Niech On Cię wspomaga w trudnych zadaniach, jakie na Ciebie czekają. Mam nadzieję, że w niedługim czasie będę te życzenia mógł przekazać jeszcze osobiście.

Z serdecznym braterskim i przyjacielskim pozdrowieniem.

Przewodniczący
Śląskiego Oddziału Polskiej
Rady Ekumenicznej
(—) Ks. mgr Jan Gross

Mikołów, dnia 5 czerwca 1983 r.

AARTSBISDOM UTRECHT

*„Ja jestem dobrym pasterzem.
Dobry pasterz daje życie
swoje za owce” (J 10,11).*

„Dzień dzisiejszy jest dniem wielkiej radości, zarówno dla Kościoła Polskokatolickiego, jak i dla wszystkich Kościołów Starokatolickich zjednoczonych w Unii Utrecheckiej. Kapłan Waszego Kościoła ma być podniesiony do godności biskupiej.

Św. Paweł w pierwszym liście do Tymoteusza stwierdza: „Jeśli ktoś pragnie biskupstwa, pożąda dobrego zadania. Biskup więc powinien być nienaganny” (1 Tm 3, 1—2). Oznacza to, że ten, który pragnie być biskupem w Kościele Bożym, bierze na siebie ogromną odpowiedzialność. Odpowiedzialność wobec Boga i odpowiedzialność wobec wiernych.

Sądzę, Drogi Bracie Wiktorze, że mam rację mówiąc, iż Ty nie zabiegałeś o godność biskupią. Pełniąc różne funkcje w Kościele, widziałeś jak trudną i wyczerpującą jest praca biskupa. Ale jesteś powołany, wybrany na stanowisko biskupa i wybór ten przyjąłeś, prosząc jedynie o zwłokę, aby przed konsekracją dokończyć i obronić rozprawę doktorską.

Dzisiaj nadszedł dzień konsekracji, i Ty, i my wszyscy zebrani tu, w tym Kościele, w obliczu Boga, musimy zadać sobie pytanie: Co oznacza być biskupem w Kościele? Czy biskup w Kościele jest zgodnie z intencją Pana jedynie władcą posiadającym prawa nad swymi wiernymi? Nie, nie jest on władcą! Jest pasterzem swej owczarni, zna swe owieczki i one go znają, a gdy zaistnieje taka konieczność, pasterz oddaje życie za swe owieczki. Bywają też w Kościele Chrystusowym źli pasterze, którzy są jedynie złodziejami i zbrojami. Są tylko najemnikami. Gdy widzą nadchodzącego wilka, uciekają i porzucają owieczki. Dobry pasterz czyni tak, jak Pan czynił, służąc swej owczarni. Nie, nie wynosi się ponad swą owczarnię! Wierzy w Kościół tak, jak wszyscy inni wierni. Może to być kapłan, diakon lub zwykły wierny. Każdy wierny posiada swe własne, specyficzne przymioty. Św. Paweł Apostoł mówi tak do Koryn-

Kazanie wygłoszone przez arcybiskupa Marinusa Koka w czasie uroczystości konsekracyjnej elekta dr. Wiktora Wysoczańskiego w dniu 5 czerwca 1983 r. (w języku angielskim, które niżej podajemy w tłumaczeniu polskim)

tian: „Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg...” (1 Kor. 12, 4—6). A Apostoł Piotr mówi: „Wy zaś jesteście wybranym plemieniem, królestwem kapłaństwa, świętym narodem, ludem na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali dobroć, Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła” (1 P 2,9). Tak więc my wszyscy mamy zadanie głosić triumfy Pana, wielkie dzieła dokonane przez Boga. Ale biskup w Kościele posiada własną, specyficzną odpowiedzialność w Kościele. Musi podtrzymywać prawdziwą wiarę jednego świętego, katolickiego i apostołskiego Kościoła wszystkich wieków. Ma obowiązek głosić Słowo Boże. Ma obowiązek udzielać sakramenty. Ma obowiązek podtrzymywać więzy braterskiej miłości i przyjaźni ze wszystkimi innymi biskupami w Kościele Bożym. Ma obowiązek dbać o swą owczarnię we dnie i w nocy. Ma obowiązek dawać przykład słowem i czynem. Tak więc biskup ma zadanie służyć Panu, służyć wiernym — całą swą osobowością.

Mój, Drogi Bracie, Twa odpowiedzialność jest wielka. Bierz przykład z Pana i słuchaj Go. Również do Ciebie kieruje On słowa: „Jestem dobrym pasterzem”.

Módl się, by On dał Ci prawdziwego ducha, aby Mu służyć i służyć Jego owczarni. Niech On da Ci siłę w Twym trudnym zadaniu.

A Wy, Drodzy Wierni, przyjmijcie tego Biskupa jako człowieka Bożego, jako Waszego pasterza. Wiem, jak ciężki okres przeżywają ludzie w Polsce. Cierpieliście w latach wojny, a obecnie borykacie się z trudnościami. My, Wasi bracia chrześcijanie w świecie, modlimy się za Was i robimy wszystko, co jest w naszej mocy, by pomniejszyć Wasze trudności. Mieszkam obecnie w niedużej miejscowości w Holandii, ale również tam prowadzona jest akcja pomocy Polsce.

Niech Bóg błogosławi nowego Biskupa, niech Bóg błogosławi wszystkim Biskupów, Księży, Diakonów i Wiernych Kościoła Polskokatolickiego.

Niech Bóg błogosławi cały Naród Polski i da nam wszystkim pokój i wolność w świecie sprawiedliwości, bez strachu, bez wojny, bez siły oręży. Jezus Chrystus jest dobrym pasterzem. Podążajmy za Nim do Jego Królestwa, krainy nadziei i chwały!

AMEN

**RADA SYNODALNA
KOŚCIOŁA POLSKOKATOLICKIEGO W PRL**

ul. Wilcza 31

00-544 WARSZAWA

Telefony: centrala 21-18-42

Sekretariat biskupa 28-97-84

Warszawa, dnia 1.06. 1983r.

KOMUNIKAT

Niniejszym komunikatem podajemy do publicznej wiadomości, iż:

- I – W porozumieniu z Czcigodnymi Braćmi naszymi w Urzędzie Pastorskim i z Międzynarodową Konferencją Biskupów Starokatolickich Unii Utrechckiej, wykonując postanowienie VI Synodu Ogólnopolskiego z dnia 15 maja 1975 r. i uchwałę Rady Synodalnej z dnia 14 grudnia 1982 roku, w wigiliję Zesłania Ducha Świętego, w dniu 21 maja 1983 r., wydaliśmy orzeczenie i wyraziliśmy zgodę na udzielenie w dniu 5 czerwca 1983 r. w katedrze pw. Świętego Ducha w Warszawie

SAKRY BISKUPIEJ

Ks. elektowi dr.
WIKTOROWI WYSOCZAŃSKIEMU

Na naszą prośbę głównym konsekratorem, przy naszym udziale, będzie Arcybiskup Martinus KOK – oficjalny delegat Arcybiskupa Utrechtu i przewodniczącego Międzynarodowej Konferencji Biskupów Starokatolickich Unii Utrechckiej, którego w dniu 5 czerwca 1983 r. w katedrze warszawskiej uroczystość powitamy.

- II – Mając na względzie dobro naszego Świętego Kościoła Polskokatolickiego i w głębokim przekonaniu, że czynimy dobrze dla większej chwały Bożej i pożytku wiernych, polegając na naszym sumieniu i wykonując uchwałę Synodu Diecezji Wrocławskiej z dnia 2 lipca 1982 r., jak też uchwałę z dnia 14 grudnia 1982 r., po przyjęciu i zatwierdzeniu przez Radę Synodalną znowelizowanego Kodeksu Prawa Kościoła Polskokatolickiego – pragniemy wydać podobne orzeczenie i wyrazić zgodę na udzielenie w miesiącu wrześniu 1983 roku

SAKR BISKUPICH:

ks. biskupowi elektowi Wiesławowi SKOŁUCKIEMU,
Ordynariuszowi Diecezji Wrocławskiej

ks. biskupowi elektowi Zygmuntovi KORALEWSKIEMU,
Sufraganowi Diecezji Wrocławskiej z siedzibą
w Kotłowie.

- III – Zgodnie i autorytatywnie stwierdzamy, iż sprawa ks. elekta Tadeusza GOTÓWKI – jednogłośnie wybranego przez Radę Synodalną na sesji w dniu 14 grudnia 1982 roku – kandydatem na biskupa – wymaga akceptacji Synodu. Jednakże jesteśmy przekonani, że najbliższy Synod to stanowisko Rady Synodalnej w pełni zaakceptuje.

Prosząc i wzywając Duchowieństwo i Wiernych Kościoła Polskokatolickiego do gorących modlitw w intencji Kościoła Świętego, Ojczyzny naszej i księży elektów mających otrzymać sakry biskupie – łączymy pozdrowienie w Panu naszym, Jezusie Chrystusie.

**Za Radę Synodalną Kościoła Polskokatolickiego w PRL
Oddani w Bogu:**

† Biskup Tadeusz R. MAJEWSKI
Przewodniczący Rady
Synodalnej

† Biskup Maksymilian RODE
Przewodniczący Sądu
Kościelnego

† Biskup Jerzy SZOTMILLER
Skarbnik

† Bp elekt Wiktor WYSOCZAŃSKI
Sekretarz

Z okazji nadania sakry biskupiej i włączenia do grona Biskupów Starokatolickich Unii Utrechckiej, prosimy przyjąć nasze szczerze gratulacje i serdeczne życzenia błogosławieństwa Bożego na niwie kościelnej, dalszych osiągnięć w pracy społecznej, naukowej, a także w życiu osobistym.

Pracownicy Wydawnictwa „Odrodzenie”

Warszawa, dnia 5 czerwca 1983 r.

Najprzewielebniejszy Księżu Biskupie!

Z radością przyjąłem wiadomość o wyznaczeniu nowego terminu konsekracji Księdza Biskupa Elekta. Zaproszenie wpłynęło w czasie mojego pobytu w szpitalu. Żałuję jednak, że z powodu nieprzewidzianej długiej choroby, wymagającej nieco skomplikowanej operacji, nie jestem w stanie wziąć udziału w konsekracji Księdza Biskupa Elekta.

Proszę tą drogą przyjąć moje najlepsze życzenia szczęścia i błogosławieństwa Bożego. Proszę Boga, aby zesłał Ducha Świętego na Księdza Biskupa Elekta, umocnił Go dla służby w urzędzie, na który wstępuje. Wyrażam nadzieję, że w najbliższym czasie zobaczymy się i będę mógł osobiście złożyć Księdzu Biskupowi najserdeczniejsze życzenia szczęścia w imieniu własnym i mojego Kościoła.

Oddany
† Biskup Nikolaus Hummel
Kościół Starokatolicki w Austrii

Wiedeń, dnia 25 maja 1983 r.

Przewielebny Księżu Eleckie!

Cieszę się ogromnie, że za kilka dni zostanie Ci udzielona sakra biskupia i że staniesz w gronie biskupów Kościoła Polskokatolickiego w PRL, aby wspólnie pracować dla dobra i rozwoju Kościoła, którego organizatorem był ks. biskup Franciszek Hodur.

(...) Jednak, żałuję bardzo, że nie mogę uczestniczyć w uroczystościach w dniu 5 czerwca br., ale duchem będę z Tobą i w modłach moich będę prosił Boga o Twoje zdrowie i o wytrwałość w pracy biskupiej.

Z serdecznym pozdrowieniem w Panu
Ks. Bp Dr Józef Niemiński, Ordynariusz
PNKK w Kanadzie

Warszawa, dnia 30 maja 1983 r.

Z długiego listu Biskupa Haarlemu, Gerardusa A. van Kleefa, datowanego w Zaandam 26 maja 1983 r. przytaczamy wyjątki:

„Drogi Wiktorze!

Cieszę się, że sprawa konsekracji Księdza Biskupa Elekta została załatwiona. Zgodnie z pragnieniem Księdza Biskupa Elekta, sakry biskupiej udzieli jeden z biskupów holenderskich, — Marinus Kok.

(...) Będzie Ksiądz Biskup teraz miał możliwość w sposób bezpośredni, z wiarą w samego siebie, w wierze — w istotne zadania Kościoła — korzystać ze swego urzędu biskupiego.

Wyrażam nadzieję, że Ksiądz Biskup otwarcie wypowie swoje zdanie, także na forum międzynarodowym, i że chce nadal pomagać naszemu Kościołowi, aby był żywym Kościołem Chrystusa, świadkiem Boga, świadkiem miłości i miłosierdzia w niespokojnym i pełnym chaosu świecie. W dniu 5 czerwca będę z Księdzem Biskupem Elektem w łączności duchowej.

Oddany
† Biskup G. A. van Kleef

Dziękuję za Wasze serdeczne zaproszenie na konsekrację biskupa elekta Wiktora Wysoczańskiego w dniu 5 czerwca br. w Warszawie. Żałuję, że nie jestem w stanie skorzystać z Waszego zaproszenia.

Elektowi, Bratu w urzędzie biskupim, składam moje najlepsze życzenia z okazji Jego konsekracji.

's-Gravenhage, 17.V.1983 r.

† Biskup Petrus JANS

Ks. Antoni M. Rysz
Biskup Ordynariusz
Środkowej Diecezji PNKK

Rt. Rev. Anthony M. Rysz
Bishop Ordinary
Central Diocese
Polish National
Catholic Church

Z listu adresowanego do:
Czcigodny Ks. Bp Wiktor Wysoczański
Społeczne Towarzystwo Polskich Katolików
Zarząd Główny
Warszawa — ul. Wilcza 31

Czcigodny Księżu Biskupie:

Składam Ks. Biskupowi serdeczne życzenia błogosławieństwa Bożego w ciężkiej służbie biskupiej i pozostaję szczerze oddany

Ks. Bp A. Rysz

Scranton, Pa. 6 maja 1983 r.

Ze stanowiska obserwatora

Niedziela, 5 czerwca 1983 r.

Ranek prawdziwie letni, upalny, słoneczny. Przyjeżdżam na niedzielną Sumę do polskokatolickiej katedry warszawskiej na ul. Szwoleżerów. Jest za parę minut jedenasta, tłum stojący przy wejściu do katedry niespokojnie faluje. Gdzieś ostro kontrastuje śnieżna biel koszul z czernią marynarek, przyciągają wzrok barwne toalety pań. Nastroj skrytego oczekiwania podsycają szelesty odwijanych z papieru kwiatów, ciche szepty, uwagi. Wszystko to wskazuje niezbitnie na to, że dzisiejsza uroczystość będzie uroczystością niezwykłą, szczególnie ważną i podniosłą.

Uciekam przed wzmagającym się upałem do chłodu świątyni. W środku — zaskakuje mnie widok sporej gromadki dziewcząt, ustawionej po lewej stronie świątyni, jednakowo ubranych. Okazuje się, że to dziewczęcy Chór „Lutnia”, który będzie śpiewał podczas dzisiejszej uroczystości. Ponieważ o miejscu siedzącym nie ma już co marzyć — nawet miejsca stojące, te „lepsze” — też są już zajęte — przytulam się do ściany, po prawej stronie od wejścia. Podczas odprawiania tej właśnie Mszy św. zostanie konsekrowany na biskupa dotychczasowy biskup elekt ks. dr Wiktor Wysoczański — postać doskonale znana tym wszystkim, którzy interesują się choć trochę sprawami ekumenii, zwłaszcza zaś wyznawcom i sympatykom starokatolicyzmu. Ks. dr W. Wysoczański jest bowiem autorem dwóch książek oraz wielu artykułów naukowych i popularnonaukowych z zakresu starokatolicyzmu i prawa wyznaniowego. Jest też ks. dr W. Wysoczański cenionym i lubianym wykładowcą w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej, a także prezesem dynamicznie rozwijającego się ostatnio Społecznego Towarzystwa Polskich Katolików. Jedna osoba, a tyle pełnionych jednocześnie funkcji — musi to świadczyć pozytywnie o Tym, którego dziś będą wynosić do godności biskupiej. Wielki to zaszczyt, i wielki honor.

Głównym konsekratorem biskupa elekta jest 72-letni kanoniczny Arcybiskup Utrechtu Marinus Kok — Dostojny gość z miasta, które jest siedzibą każdorazowego przewodniczącego Międzynarodowej Konferencji Biskupów Starokatolickich zjednoczonych w Unii Utrechckiej. To szczególnie akcent tej uroczystości, gdyż większość swych prac naukowych ks. dr W. Wysoczański poświęcił właśnie popularyzacji i naukowemu omówieniu starokatolicyzmu, nurtowi, który jest mu szczególnie bliski, i któremu jest oddany od wielu lat.

Współkonsekratorami Biskupa Elekta są: zwierzchnik Kościoła Polskokatolickiego, bp Tadeusz R. Majewski i bp prof. dr M. Rode z Warszawy, dalej bp mgr J. Szotmiller z Częstochowy.

Szepty w kościele milkną, a — po kilku sekundach — wzmagają się. Następuje właśnie bardzo uroczyste, dostojne, procesjonalne wprowadzenie Biskupów do kościoła. Jeszcze chwila — i Msza święta rozpoczęta. Odprawia ją — w języku holenderskim — arcybiskup M. Kok w asyście biskupów polskokatolickich. Ołtarz tonie w kwiatach, stroje Dostojników mienia się, lśnią złotem i purpurą, z mikrofonu padają niezrozumiałe dla ogółu wiernych słowa. Za chwilę — teksty mówio-

Stoją od lewej (jeszcze przed konsekracją): przy pulpicie, ks kanclerz mgr R. Dąbrowski, bp J. Szotmiller, bp T. Majewski, arcybp M. Kok, bp M. Rode, bp elekt W. Wysoczański

Po uroczystości przed ołtarzem wspólna fotografia. Stoją od prawej: ks. doc. dr Z. Lyko, ks. dziekan mgr T. Wojtowicz, p. red. J. Opalski, przedstawiciel p. posła i członka Rady Państwa K. Morawskiego, prezesa ChSS, wyżej — ks. dr Z. Kaszubski, ks. rektor prof. dr J. B. Niemczyk, wyżej — bp prof. M. Rode, na pierwszym planie p. dyr. mgr T. Dusik, wyżej — ks. E. Czajko, wyżej — ks. kanclerz mgr R. Dąbrowski, i w lewo: bp dr W. Wysoczański, arcybp M. Kok, bp T. R. Majewski, bp J. Szotmiller, na pierwszym planie od lewej — ks. metropolita Bazyli, ks. dyr. A. Kuczma, wyżej — ks. prof. W. Gastpary, obok ks. C. Jankowski, ks. M. Madziar i ks. dziekan J. Sobala

ne przez Arcybiskupa po angielsku, tłumaczy na polski ks. Zb. Kaszubski z Chicago.

Msza trwa. Cały rytualny, utrwalony pradawną Tradycją, obrzęd konsekracji jest godnie, świątobliwie odprawiany. Na początku — bp T. Majewski wygłasza homilię i odczytuje telegramy od tych zwierzchników

dokończenie na s. 16

PODZIĘKOWANIA

JEGO EMINENCJI
NAJPRZEWIELEBNIJSZEMU ARCYBISKUPOWI UTRECHTU
JANOWI ANTONIEMU GLAZEMAKEROWI,

JEGO EKSCYLENCJI
NAJPRZEWIELEBNIJSZEMU KSIĘDZU BISKUPOWI
DR. FRANCISZKOWI ROWIŃSKIEMU
PIERWSZEMU BISKUPOWI POLSKIEGO NARODOWEGO KOŚCIOŁA
KATOLICKIEGO
W STANACH ZJEDNOCZONYCH. A.P., KANADZIE I BRAZYLII.

JEGO EMINENCJI
NAJPRZEWIELEBNIJSZEMU ARCYBISKUPOWI MARINUSOWI
KOKOWI,

JEGO EKSCYLENCJI
NAJPRZEWIELEBNIJSZEMU
KSIĘDZU BISKUPOWI LEONOWI GAUTHIER
ZWIERZCHNIKOWI STAROKATOLICKIEGO KOŚCIOŁA
W SZWAJCARII,

JEGO EKSCYLENCJI
NAJPRZEWIELEBNIJSZEMU
KSIĘDZU BISKUPOWI JÓZEFOWI BRINKHUESOWI
ZWIERZCHNIKOWI STAROKATOLICKIEGO KOŚCIOŁA W RFN.

JEGO EKSCYLENCJI
NAJPRZEWIELEBNIJSZEMU
KSIĘDZU BISKUPOWI MIKOŁAJOWI HUMMELOWI
ZWIERZCHNIKOWI STAROKATOLICKIEGO KOŚCIOŁA
W AUSTRII.

JEGO EKSCYLENCJI
NAJPRZEWIELEBNIJSZEMU
KSIĘDZU BISKUPOWI JÓZEFOWI NIEMIŃSKIEMU
ORDYNARIUSZOWI POLSKIEGO NARODOWEGO KOŚCIOŁA
KATOLICKIEGO W KANADZIE,

JEGO EKSCYLENCJI
NAJPRZEWIELEBNIJSZEMU
KSIĘDZU BISKUPOWI ANZELMOWI G. van KLEEFOWI
ORDYNARIUSZOWI DIECEZJI HAARLEM W HOLANDII,

JEGO EKSCYLENCJI
KSIĘDZU BISKUPOWI PIOTROWI JANSOWI
BISKUPOWI STAROKATOLICKIEGO KOŚCIOŁA W HOLANDII

ZA OKAZANĄ KOŚCIOŁOWI POLSKOKATOLICKIEMU PRZYŚLUGĘ
PRZEZ DELEGOWANIE NA KONSEKRACJĘ DO POLSKI
ARCYBISKUPA KOKA.
ZA ŻYCZLIWE STANOWISKO W SPRAWIE UDZIELENIA SAKRY
BISKUPIEJ ELEKTOWI WIKTOROWI WYSOCZAŃSKIEMU.
ZA ŁĄCZENIE SIĘ W MODLITWACH MSZALNYCH W CZASIE
UDZIELANIA SAKRY BISKUPIEJ.
ZA SERDECZNE SŁOWA ŻYCZEŃ, GRATULACJE, ZA ŁĄCZNOŚĆ
DUCHOWĄ, A TAKŻE WSZYSTKIM DOSTOJNYM I CZCIGODNYM
BISKUPOM I ZWIERZCHNIKOM KOŚCIOŁÓW ZA MODLITWY ORAZ
WSZYSTKIM INNYM ZA UDZIAŁ
W UROCZYSTOŚCIACH W KATEDRZE WARSZAWSKIEJ —
TĄ DROGĄ SKŁADAMY SERDECZNE STAROPOLSKIE
PODZIĘKOWANIE — „BÓG ZAPŁAĆ”

† BISKUP TADEUSZ R. MAJEWSKI
† BISKUP MAKSYMILIAN RODE
† BISKUP JERZY SZOTMILLER

Warszawa, 6.VI.1983 R.P.

Przemawia bp dr Wiktor Wysoczański; siedzą od lewej — bp M. Rode,
arcybp M. Kok, bp T. Majewski i bp J. Szotmiller

Bogu Wszechmogącemu niech będą dzięki za to, że odtąd staję do pracy na niwie Pańskiej, jako jeden z biskupów polskokatolickich.

Pragnę gorąco i serdecznie podziękować przede wszystkim Najczcigodniejszemu Księdzu Arcybiskupowi Marinusowi Kokowi — oficjalnemu delegatowi Arcybiskupa Utrechtu, Antoniusa Jana Glazemakera, przewodniczącego Międzynarodowej Konferencji Biskupów Starokatolickich Unii Utrechckiej: za trud przybycia do naszego Kraju i udzielenie mi sakry biskupiej. Jest to wielki zaszczyt nie tylko dla mnie, ale także dla całego naszego Kościoła w Polsce, który w sposób szczególny ceni sobie przynależność do Unii Utrechckiej.

Serdeczne, staropolskie „Bóg zapłać” składam Najczcigodniejszym Księżom Biskupom naszego świętego Kościoła — moim Współkonsekratorom, za okazane serce i życzliwość. Gorąco dziękuję Zwierzchnikowi Kościoła, Księdzu Biskupowi Tadeuszowi R. Majewskiemu, za szczere zaangażowanie w realizację uchwały VI Synodu Ogólnopolskiego (odbytego w dniu 15 maja 1975 r. we Wrocławiu) odnoszącej się do wyboru mnie na biskupa i doprowadzenie sprawy do pomyślnego końca. Dziękuję także gorąco i serdecznie byłemu Zwierzchnikowi naszego Kościoła, Księdzu Biskupowi Prof. Dr. Maksymilianowi Rode-mu za wielką życzliwość okazywaną zarówno w czasie moich studiów w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie, jak i obecnie. Pod kierunkiem Księdza Biskupa Profesora pisałem pracę magisterską w ChAT, przed 20 laty z rąk Jego otrzymałem święcenia kapłańskie, a ostatnio Ksiądz Biskup był recenzentem z ChAT mojej rozprawy doktorskiej. „Bóg zapłać” mojemu Przyjacielowi, Biskupowi Jerzemu za życzliwość i czynny współudział w nadaniu mi sakry biskupiej.

Cieszę się ogromnie, że tę moją podniosłą uroczystość zaszczytliwi swą obecnością przedstawiciele władz państwowych z dyrektorem Tadeuszem Dusikiem, Ich Magnificencji: — wieloletni rektor ChAT, ks. prof. dr Waldemar Gastpary — promotor mojej rozprawy doktorskiej, i obecny rektor ks. prof. dr Jan B. Niemczyk, Zwierzchnicy i Przedstawiciele bratnich Kościołów chrześcijańskich w Polsce, szczególnie zaś Zwierzchnik Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego, Metropolita Warszawski i całej Polski — Bazyli.

Dziękuję za czynny udział w uroczystościach w dniu 5 czerwca 1983 r. czcigodnym Księżom Dziekanom, Księdzu Kanclerzowi Ryszardowi Dąbrowskiemu, wszystkim Braciom Kapłanom i Klerykom, chórowi „Lutnia” i wszystkim zgromadzonym w świątyni katedralnej.

Pragnę złożyć także serdeczne podziękowanie wszystkim, którzy na ręce Zwierzchnika Kościoła Biskupa Tadeusza R. Majewskiego i moje nadesłali telegramy i listy z gratulacjami i życzeniami, zapewniające o duchowej łączności modlitwowej w tym ważnym dla mnie dniu.

Zgodnie z uchwałą Rady Synodalnej z dnia 14 grudnia 1982 r., poza obowiązkami wypływającymi z urzędu biskupiego, mam zajmować się głównie pogłębianiem teologii starokatolickiej i popularyzacją ideologii naszego Kościoła. Proszę przeto wszystkich o modlitwy przyczynne, aby praca moja i na tym polu wydała owoc stokrotny, przede wszystkim na większą chwałę Bożą, dla pożytku naszego Kościoła i dobra naszej Ojczyzny.

† Biskup WIKTOR WYSOCZAŃSKI

Przed kościołem, już po uroczystości, wspólna fotografia z pozostałą jeszcze częścią jej uczestników

Stoją od prawej: bp dr Wiktor Wysoczański, bp mgr Jerzy Szotmiller, bp prof. dr Maksymilian Rode, arcybp Marinus Kok, ks. dr Zbigniew Kaszubski z Chicago (z Polskiego Narodowego Katolickiego Kościoła w USA, uczestnik uroczystości i tłumacz z j. ang. na polski), pierwszy biskup Kolegium Biskupów Kościoła Polskokatolickiego w PRL, Tadeusz R. Majewski

Kościółów starokatolickich, którzy nie mogli przybyć osobiście na dzisiejszą uroczystość. Telegramy piękne, ze szczerymi gratulacjami i życzeniami. Wszyscy słuchają w milczeniu, aby nie uronić ani słowa...

Woń kadzideł miesza się z wonią kwiatów, upływają w modlitwie kwadransy. Każdy ze zgromadzonych w

świątyni stara się uczestniczyć w tej niecodziennej uroczystości, jak potrafi: śpiewem, modlitwą, skupieniem i uwagą. Przepiękne śpiewy w wykonaniu „Lutni” (zob. fot. na s. 4) — świeże, dziecinne jeszcze głosy, czyste i wzruszające, jak wzruszający jest widok uniesionych w górę rąk Biskupów nad pochyloną kornie głową konsekrowanego.

I wreszcie: „Przyjmij Ducha Świętego” — te oczekiwane słowa padają najpierw w języku łacińskim, a następnie — trzykrotnie — po polsku. Błyskają flesze, ludzie wstają z miejsc, by lepiej widzieć, słyszeć...

Przemawiają kolejno Biskupi. Składają gratulacje i życzenia Nowo Konsekrowanemu, pouczają Go i ostrzegają. Niezwykle serdecznie mówi Metropolita Bazyli, głowa Kościoła Prawosławnego w Polsce, ofiarowując bpowi W. Wysoczańskiemu przepiękną, starą ikonę. Jego wzruszenie, autentyczne i ogromne, udziela się wszystkim obecnym.

Zabiera głos bp W. Wysoczański. Bardzo wzruszony i szczęśliwy, choć ogromnie wyczerpany i wzruszeniem troszkę onieśmielony. Dziękuje wszystkim — biskupom za okazaną życzliwość i serce, zwłaszcza zaś arcybiskupowi M. Kokowi — delegatowi MKBS, przedstawicielom Władz państwowych, zwierzchnikom i przedstawicielom Kościołów zrzeszonych w Polskiej Radzie Eklezjastycznej oraz innych Kościołów chrześcijańskich, dziękuje swym znajomym i najbliższym za to, że razem z nim uczestniczyli w jego wielkiej uroczystości (zob. s. 15).

Msza św. kończy się. Nowo konsekrowany biskup Kościoła Polskokatolickiego, dr W. Wysoczański, przed katedrą warszawską przymuje jeszcze kwiaty, życzenia i gratulacje od zgromadzonych. A na pamiątkę tej chwili, na przekór pamięci, która może nie zachować wszystkiego — jeszcze fotografie z najbliższymi, w słońcu, przed wejściem do katedry...

Tłum rozszedł się, plac przed katedrą polskokatolicką opustoszał. Pozostało jednak w sercach tych, którzy byli na Mszy św. — wrażenie, że uczestniczyli w niecodziennej uroczystości, głęboko wzruszającej. Dowodem tego niech będzie tych kilka słów, które z głębi serca, z najlepszymi życzeniami — nowemu Biskupowi Kościoła Polskokatolickiego poświęcam —

Obserwator

rodzina
TYGODNIK KATOLICKI

Wydawca: Spółeczne Towarzystwo Polskich Katolików, Zakład Wydawniczy „Odrodzenie”, Redaguje Kolegium.
Adres redakcji i administracji: ul. Kredytowa 4, 00-062 Warszawa. Telefony redakcji: 27-89-42 i 27-03-33; administracji: 27-84-33.
Wpłaty na prenumeratę nie przyjmujemy. Cena prenumeraty: kwartalnie 156 zł, półrocznie 312 zł, rocznie 624 zł. Warunki prenumeraty — dla osób prawnych — instytucji i zakładów pracy: instytucje i zakłady pracy zlokalizowane w miastach wojewódzkich i pozostałych miastach, w których znajdują się siedziby oddziałów RSW „Prasa Książka-Ruch” zamawiają prenumeratę w tych oddziałach; instytucje i zakłady pracy zlokalizowane w miejscowościach, gdzie nie ma oddziałów RSW „Prasa Książka-Ruch” i na terenach wiejskich opłacają prenumeratę w urzędach pocztowych i u doręczycieli — dla osób fizycznych-indywidualnych: osoby fizyczne zamieszkałe na wsi i w miejscowościach, gdzie nie ma oddziałów RSW „Prasa Książka-Ruch”, opłacają prenumeratę w urzędach pocztowych i u doręczycieli; osoby fizyczne zamieszkałe w miastach — siedzibach oddziałów RSW „Prasa Książka-Ruch”, opłacają prenumeratę wyłącznie w urzędach pocztowych nadawczo-oddawczych właściwych dla miejsca zamieszkania prenumeratę. Wpłaty dokonują używając „blankietu wpłaty” na rachunek bankowy Centrali Kolportażu Prasy i Wydawnictw w Warszawie, ul. Towarowa 28, nr konta NEF XV Oddział w Warszawie Nr 1153-201045-139-11. Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę przyjmuje RSW „Prasa Książka-Ruch”, Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa, konto NEF XV Oddział w Warszawie Nr 1153-201045-139-11. Prenumerata ze zleceniem wysyłki za granicę pocztą zwykłą jest droższa od prenumeraty krajowej o 50% dla zlecających indywidualnych i o 100% dla zlecających instytucji i zakładów pracy.
Druk PZGraf, ul. Smolna 10, Zam. 473, M 102